

ske ufatteligt, at man fremdeles vil hævde, at Tilskuddet fra Staten og eventuelt fra Kommunerne ikke skulde kunne gives til de bestaaende Fagforeninger, naar de udskille deres Arbejdsløshedskasser fra Fagforeningernes Kasser, som de gøre paa andre Steder, hvor Fagforeningerne faa Tilskud. Det er en væsentlig Anke, jeg har mod Forslaget, fordi jeg mener, at man skylder Fagforeningerne det Hensyn at gøre dette for dem, fordi de have vist, at de selv have villet udrette noget i den Henseende, og jeg kan ikke forstaa, at man siger, at det ikke kan lade sig gøre, naar man ved, at i Norge har man fra 1. Oktober en Lov, efter hvilken det netop lader sig gøre, og hvorefter netop Fagforeningerne til deres Understøttelseskasser, men under den Betingelse selvfølgelig, at de udskille disse Kasser fra Fagforeningernes, faa Stats- og Kommunitilskud. Men hvor kan man saa komme her og sige, at det ikke kan lade sig gøre? (*Birck*: Fordi det er Kampforeninger). Fordi det er Kampforeninger? Men det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (*Birck*) har selv sagt i Gaar, da han havde Ordet, at han vilde antage, at det gaar saaledes, at de fagorganiserede Arbejdere vilde tvinge alle de andre ind i Understøttelseskasserne. Det skulde blot have været os, der havde sagt, at vi vilde tvinge nogen ind i Kasserne, saa skulde man straks have læst i Højrebladene om Fagforeningernes Tyranni, men nu har det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds givet Anvisning paa at tvinge ind i Understøttelseskasserne. (*Birck*: Frivillig Tvang!) Hvorledes ser den ud? Det kender det ærede Medlem vist bedre end jeg. Det mener altsaa det ærede Medlem, vi skulde gøre, men det lader sig ikke gøre, man kan ikke tvinge Folk til den Slags Ting, det maa være efter frivillig Overenskomst. Jeg haaber, at det skal kunne lykkes Fagforeningerne at opnaa frivillig Overenskomst i saa stor Udstrækning, at Kasserne ville være i Stand til at yde til Medlemmerne, men den Anvisning til Tvang, det ærede Medlem fremkom med, ville Fagforeningerne selvfølgelig ikke følge. Og naar man i Gent, hvor man først med Udbytte har begyndt denne Sag, netop giver Tilskud til Fagforeningerne, saa ser jeg ikke, hvorfor vi ikke kunne gøre det her, hvor vi have mindst lige saa gode, ja, jeg tør sige betydeligt bedre og bedre funderede Fagforeninger end de to Steder, jeg har nævnt, Norge og Belgien.

Den ærede Minister sagde til min Forespørgsel, om han vilde tage Hensyn til Indstillinger om Personer til Medlemmer af det midlertidige Nævn, at jeg en Gang tidligere havde aftunget ham et saadant Løfte, men at der intet Forslag var kommet. Jeg er nu ganske uskyldig i, at det ikke er sket, jeg gik ud fra, at de Organisationer, paa hvis Vegne jeg anmodede Ministeren om at tage Hensyn til Indstillinger derfra, ogsaa vilde have sørget for at komme med Forslag. Det have de nu ikke gjort, og det beklager jeg, men jeg er angerløs. Jeg spurgte, om den ærede Minister vilde tage Hensyn til en Indstilling fra Centralorganisationen; det har Ministeren sagt, at han vilde gøre, og den ærede Minister kan være ganske sikker paa, at han i dette Tilfælde ikke vil komme til at vente paa Forslag.

Jeg har ikke meget mere at tilføje, idet jeg ligesom Ministeren mener, at der er forskellige Ting, som maa kunne forhandles i Udvalget, og som man ogsaa maa kunne forhandle om med Udbytte. Den ærede Minister sagde bl. a., at der kunde forhandles om de 70 Dage, og det er jeg meget glad for. Jeg tror, at Organisationerne vanskeligt kunne faa begyndt, hvis de straks skulle begynde med 70 Dage, og jeg vil derfor gerne være med til at faa Antallet sat ned. Jeg slutter mig fuldstændig til Ministerens Ønske om, at der i Udvalget maa blive vist Imødekommen fra alle Sider, og jeg tror ogsaa, at det vil kunne lykkes at komme til et Resultat. Jeg har tidligere sagt, at der fra Socialdemokratiets Side skal blive ydet al mulig Hjælp for at faa Forslaget fremmet, fordi jeg mener, at det hurtigst muligt bør op til Landstinget, navnlig fordi vi staa ved en Opgang, hvor vi skulde se at faa Kasserne startede. Jeg har øvet nogen Kritik overfor Lovforslaget, fordi jeg selvfølgelig til enhver Tid maa forbeholde mig, hvad vi jo alle ønske, at forme de Forslag, der ligge fremme for Rigsdagen, saa meget som muligt i den Retning, vi ønske, og det kan neppe bebrejdes mig, men jeg erklærer, at jeg vil være villig til at arbejde med paa, at vi hurtigst muligt naa et Resultat i denne for Arbejderne saa vigtige Sag.

Birck: Hvis jeg skulde følge den Tone, som det ærede Medlem fulgte, jeg vil ikke en Gang sige, hvis jeg skulde give det ærede Medlem det Tilsvær, som han har været ude efter, og som han ærligt har fortjent, saa vilde jeg komme langt